

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.790 van 18 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. SUINEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, een Georgisch staatsburger, verklaart dat u de neef bent van X, de vrouw van X, de voormalige president van Adjaria (deel van Georgië).

Sinds 1998-1999 bent u officieel een lijfwacht voor X, maar ervoor werkte u ook al voor de veiligheidsdienst. Uw broer X was het hoofd van de veiligheidsdienst van X.

Sinds 2003 bent u lid van Revival, de partij van X.

Op 6 mei 2004 vluchtte X en zijn gezin onder druk van Saakashvili naar Moskou.

Hierna werden de aanhangers van X vervolgd.

Eind mei 2004 werd u samen met uw broer X thuis opgepakt door de staatsveiligheid. Jullie werden naar de lokale afdeling in Kobuleti gebracht. Men verweet u dat u familie was van X en eiste dat u op de televisie zou getuigen over X. Toen u weigerde werd u zwaar mishandeld ten gevolge waarvan uw rechterarm werd gebroken. Na ongeveer anderhalve week opsluiting werd u vrijgelaten.

U diende te worden opgenomen in het hospitaal waar u uw broer terugzag die enkele dagen eerder was vrijgelaten.

Op 5 september 2004 organiseerde uw broer Ilia een meeting in Batumi als protest tegen de aanhoudingen van aanhangers van Abashidze. Deze meeting werd door de politie uiteengedreven en verschillende mensen werden opgepakt. U en uw broer Ilia konden ontkomen. 's Avonds keerden jullie terug naar huis. Om middernacht kwam de staatsveiligheid naar jullie huis. U en uw broer Ilia konden vluchten. U hoorde dat uw vader hen te woord stond en dat er geschoten werd. U en Ilia vluchtten naar een kennis Jemal Tsilosani. Via hem vernamen jullie dat jullie vader was neergeschoten.

Onmiddellijk hierna trokken jullie naar Oekraïne.

In november 2004 kon uw broer Ilia naar België komen waar hij op 5 november 2004 voor de eerst maal asiel aanvraagde.

U kon in februari 2005 naar België komen waar u op 1 maart 2005 asiel aanvraagde.

In november/december 2005 trok u naar Moskou omdat u door enkele Georgiërs, waarvan u dacht dat ze van de Georgische staatsveiligheid waren, was geslagen waardoor u bang was te komen naar uw interview voor het Commissariaat-generaal.

In november 2006 vluchtte u opnieuw naar België waar u op 6 november 2006 samen met uw broer Ilia Gogitidze (O.V. 5.680.703) voor een tweede maal asiel aanvraagde.

Ook uw neef Merab Bladadze (O.V. 5.993.871) startte toen zijn asielprocedure.

Ondertussen heeft u vernomen dat uw neef Aleksander Gogitidze in zijn auto werd beschoten en dat uw neef Temur Gogitidze tijdens een ontmoeting met leden van de Nationale Beweging werd doodgeschoten.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw identiteitskaart, de overlijdensakte van uw vader, en een medisch attest dd. juni 2004."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag grotendeels op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer Ilia Gogitidze (O.V. 5.680.703).

Uit een vergelijking van jullie verklaringen blijkt dat de geloofwaardigheid van jullie asielaanvragen wordt ondermijnd door een aantal ernstige tegenstrijdigheden.

Deze werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw broer Ilia:

*"Uit uw verklaringen, en deze van uw broer Mamuka, afgelegd voor de Belgische asielinstanties blijkt dat **jullie éénmaal werden opgepakt.***

*Voor het Commissariaat-generaal verklaren u (CGVS p. 13) en uw broer (CGVS Mamuka p. 8-9) dat jullie eind mei 2004 **samen thuis** werden opgepakt door de staatsveiligheid.*

Het is echter opmerkelijk dat noch u noch uw broer Mamuka bij de Dienst Vreemdelingenzaken melding maakten als zouden jullie eind mei 2004 samen thuis zijn opgepakt.

Enkel u stelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ p. 14-15) dat u eind mei 2004 thuis door de staatsveiligheid werd opgepakt, maar u maakte nergens bij de Dienst Vreemdelingenzaken melding als zou Mamuka toen ook thuis zijn opgepakt.

Uw broer Mamuka stelde daarentegen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Mamuka p. 13) dat hij op 10 juni 2004 werd opgepakt **tijdens een meeting** die jullie in Batumi hadden georganiseerd, en dat u toen kon ontkomen.

Ook stelde uw broer bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Mamuka p. 13-14) dat jullie **tweemaal**, namelijk op 10 juni 2004 en op 5 september 2004, deelnamen aan een meeting in Batumi.

Voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 14-15; CGVS Mamuka p. 9-10) verklaren jullie echter dat er toen enkel **één meeting**, namelijk deze van 5 september 2004, heeft plaatsgevonden en ontkennen jullie dat er nog een andere meeting was.

Na confrontatie (CGVS Mamuka p. 10) ontkende Mamuka als zou hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebben verklaard dat hij naar aanleiding van een meeting werd opgepakt en mishandeld, ontkende hij verder dat hij melding zou gemaakt hebben van een tweede meeting, en stelde hij dat er een fout moet gebeurd zijn tijdens de vertaling bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Deze motivering is gelet op de gedetailleerde verklaringen die Mamuka aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Mamuka p. 13-16), over de twee meetings en over zijn aanhouding naar aanleiding van de eerste meeting, onafdoende.

Bovendien moet worden opgemerkt dat Mamuka reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Mamuka p. 16) werd geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen en dat hij toen opmerkte dat hij zich mogelijk vergist van data maar dat het een feit is dat deze gebeurtenissen zich hebben voorgedaan.

Wat betreft de éénmalige aanhouding van uw broer Mamuka blijkt verder uit uw verklaringen, en deze van Mamuka, afgelegd voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 13-14; CGVS Mamuka p. 9) dat hij toen zo'n anderhalve week werd vastgehouden waarna hij diende gehospitaliseerd te worden.

Uit de verklaringen van Mamuka afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Mamuka p. 14) blijkt echter dat hij slechts één dag werd vastgehouden.

Uw broer verklaarde verder (DVZ Mamuka p. 13-14) dat hij toen zo zwaar is aangepakt dat zijn linkerarm werd gebroken. Voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 9-10) stelde Mamuka echter dat toen zijn rechterarm werd gebroken.

Ook verklaart u (CGVS p. 10) dat uw broer Mamuka voor u werkte, dat hij altijd bij u was, en dit van toen Mamuka voor de veiligheidsdienst van Abashidze begon te werken in 1993-1994 tot en met 2004. U verklaart ook (CGVS p. 11) dat u soms Abashidze en zijn familie in het buitenland als lijfwacht diende te begeleiden maar dat Mamuka nooit een dergelijke opdracht heeft uitgevoerd.

Uw broer Mamuka verklaart daarentegen (CGVS Mamuka p. 6) dat hij wel naar het buitenland, o.a. in Turkije en Rusland, is gegaan om Abashidze te beschermen, dat hij deze taak samen met u vervulde, en dat de laatste keer dat hij Abashidze begeleidde in het buitenland tijdens een tweedaagse conferentie in Rusland in 2003-2004 was.

Uw broer Mamuka verklaart eveneens voor het Commissariaat-generaal (CGVS Mamuka p. 7) dat hij in het bezit was van een internationaal paspoort, dat hij dit in 1997-1998 heeft verkregen en dat dit paspoort geldig was voor tien jaar. Eerder had uw broer echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart (DVZ p. 7) dat hij nooit een internationaal paspoort heeft gehad.

Zowel u als uw broer Mamuka zijn tijdens jullie eerste asielaanvraag in het kader van jullie interview voor het Commissariaat-generaal in dringend beroep niet komen opdagen.

U verklaarde (CGVS p. 19) dat u zich niet aanbodt omdat u bang was te worden gedeporteerd naar Georgië, hetgeen geen afdoende verklaring is. Dat u na uw convocatie om zich aan te bieden voor uw gehoor bij het Commissariaat-generaal in dringend beroep de

voorkeur gaf om naar Moskou te gaan waar u illegaal verbleef, ondermijnt uw beweerde vrees voor vervolging.

Uw broer Mamuka verklaarde (CGVS p. 3-4) dat hij op de hoogte was van zijn convocaties maar zich niet aanbood voor zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal in dringend beroep omdat hij in België vreesde voor zijn leven en bang was om naar het interview te komen. Eén à twee weken voor Mamuka zich diende aan te bieden voor zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal werd hij door enkele Georgiërs, die hem zochten en waarvan hij denkt dat ze voor de Georgische staatsveiligheid werken, in elkaar geslagen.

Het is echter opmerkelijk dat Mamuka van zijn problemen in België en van zijn vrees om zich aan te bieden voor het gehoor bij het Commissariaat-generaal, niet eerder melding maakte bij de bevoegde Belgische instanties.

Hierbij dient er verwezen te worden naar de brief dd. 22 april 2005 van Mamuka's toenmalige advocaat, die zich in zijn dossier bevindt, en waarin wordt gesteld dat Mamuka zich niet kon aanbieden voor zijn gehoor in dringend beroep voor het Commissariaat-generaal omdat hij toen administratief aangehouden was door de Federale Politie. Nergens wordt er melding gemaakt als zou Mamuka een incident met de Georgische staatsveiligheid in België hebben voorgehad."

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen, gelet op de bedrieglijkheid van uw asielrelaas, deze conclusie niet wijzigen.

Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens.

De overlijdensakte van uw vader levert geen gegevens over de door u beweerde omstandigheden waarop hij de schotwonde zou opgelopen hebben.

Het medisch attest dd. juni 2004 levert geen informatie over de door u beweerde omstandigheden waarop u de verwondingen zou opgelopen hebben."

4.1. Verzoeker laat in zijn verzoekschrift van 8 februari 2007 gelden dat de bestreden beslissing een "duidelijke beoordelingsverging" en een schending van de "principes van evenredigheid en van goede administratie" uitmaakt.

Hij stelt immers "tot de sociale groep te behoren van de gezinsleden en leden van de veiligheidsdienst van Aslan Abashidze"; hij is van mening dat de tegenstrijdigheden in de verklaringen dan ook niet opwegen tegen het risico dat hieruit voor hem voortvloeit.

Wat de tegenstrijdigheden betreft, stelt verzoeker dat zijn broer tijdens zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken de aanhouding eind mei 2004 wel degelijk vermeldde; hij voegt hier aan toe dat, indien bij bedoeld verhoor toen aan zijn broer de vraag zou zijn gesteld, deze zeker zou hebben aangegeven dat verzoeker toen eveneens werd aangehouden.

Verzoeker houdt verder vol verklaard te hebben naar aanleiding van deze aanhouding, een week tot 10 dagen opgesloten te zijn geweest, waarbij zijn rechterarm werd gebroken; hij volhardt ook dat hij nooit verklaringen heeft afgelegd over een betoging op 10 juni 2004.

Hij verklaart de tegenstrijdigheid over zijn taak, door het feit dat hij zijn broer wel degelijk vergezelde naar het buitenland, maar als gezinslid van Aslan Abashidze, en niet als diens lijfwacht.

Hij stelt nooit verklaart te hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij geen internationaal paspoort zou bezitten.

Hij meent ten slotte dat het hem niet verweten kan worden dat hij de aanval op zijn persoon vanwege de Georgische staatsveiligheid nooit vermeldde, aangezien hij angst had om teruggestuurd te worden naar Georgië. Bovendien, stelt hij, hebben deze feiten niets te maken met hetgeen hij heeft meegemaakt in zijn land van herkomst, zodat deze feiten niet mogen meespelen in de beoordeling van zijn asielaanvraag.

In acht genomen wat voorafgaat, meent verzoeker dat de bestreden beslissing eveneens artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen schendt, alsook artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, zodat hij dient te worden erkend als vluchteling.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn bewering dat alle gezinsleden en leden van de veiligheidsdienst van Aslan Abashidze, als groep, worden vervolgd door de Georgische overheid, niet staft; het blijft derhalve een loze bewering.

Verzoekers asielrelaas dient derhalve individueel te worden onderzocht.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing melding maakt van diverse tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en diens broer met betrekking tot kernelementen van hun asielrelaas.

Deze tegenstrijdigheden vinden steun in het administratief dossier, en verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in er een plausibele verklaring voor te geven.

Van een persoon die beweert te vrezen voor een aantasting van zijn vrijheid en zijn leven en om die reden bescherming vraagt aan de Belgische autoriteiten, mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden geweest zijn (RvS 24 maart 2004, nr. 129.658).

Van verzoeker kon bijgevolg verwacht worden dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken spontaan aangaf samen met zijn broer te zijn aangehouden, eind mei 2004. Het feit dat verzoeker dit verzuimde, brengt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas in het gedrang.

Verzoeker verklaarde daarnaast uitdrukkelijk als lijfwacht van Aslan Abashidze naar het buitenland te zijn gereisd (zie verhoorverslag van 18 januari 2007, p.6).

Hij verklaarde eveneens uitdrukkelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn eerste asielaanvraag nooit een reispaspoort te hebben gehad (zie verhoorverslag van 4 maart 2005, p.7).

Deze tegenstrijdigheden aangaande kernelementen van verzoekers asielrelaas rechtvaardigen het besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan dit relaas (RvS 15 januari 2003, nr.114.472).

De identiteitskaart, het medisch attest van juni 2004 en de overlijdensakte werden in de bestreden beslissing besproken; de motivering werd niet betwist; de Raad neemt deze over.

De foto's illustreren dat verzoekers broer mogelijks een van de lijfwachten was van Abashidze, wat niet ter discussie staat. Het artikel van 27 oktober 2006 en het internetartikel over Aslan Abashidze bevatten enkel algemene informatie en wijzigen voorgaand besluit niet.

De bestreden beslissing stelt daarnaast terecht dat de brief van 22 april 2005 van de toenmalige advocaat van verzoeker nergens melding maakt van een incident met de Georgische staatsveiligheid. Verzoeker zou zich niet hebben aangeboden bij zijn verhoor bij het Commissariaat-generaal in het kader van zijn dringend beroep bij zijn eerste asielaanvraag omwille van het feit dat hij administratief aangehouden was door de Federale Politie.

De Raad beoordeelt het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig.

Een ongeloofwaardig asielrelaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve, merkt de Raad nog op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan.

Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich

tegen die beslissing te verwerpen met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408, X; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852, X).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

5.1. Verzoeker stelt in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien naar hij stelt, uit zijn relaas blijkt dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op onmenselijke en vernederende behandelingen.

5.2. De Raad verwijst naar zijn besluit sub. 4.2 dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad over informatie in deze richting.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.